

La Tribuna

2021. Supervivència, incertesa i esperança

Ara més que mai, per evitar que el vaixell s'enfonsi, necessitem seguir oberts, necessitem escolta, empatia i responsabilitat col·lectiva; necessitem rebre ajudes directes per evitar el tancament expansiu i la mort col·lectiva

Som un país hostaler i ho volem seguir sent. Tothom necessita recuperar els hotels, bars i restaurants i, en definitiva, la vida

FRANCESC PINTADO
@AEHTarragona

President de l'Associació d'Empresaris d'Hostaleria de la Província de Tarragona

Semblava que el 2020 seria un bon any pels nostres hotels, bars i restaurants. El sector estava vivint un moment de professionalització, creixement i expansió continu des de feia temps i el mes de març, contra tot pronòstic, es va aturar de sobte per l'explosió de la pandèmia.

El govern central va decretar l'estat d'alarma i amb ell el tancament total de l'hostaleria. Obrir, tancar; mig obrir, tancar; tancar, tancar. Aquesta ha estat la tònic de la primavera, de la tardor i de l'hivern d'aquest 2020. Segurament aquesta incertesa i variabilitat és la que ens ha fet més mal. Evidentment, en l'àmbit econòmic, perquè a la baixada en picat dels ingressos i de la manca d'ajudes directes que estiguessin a l'altura de la situació, hem d'afegir-hi la repercussió emocional que ha comportat: la de veure les portes dels establiments baixades, la de posar els treballadors de tota la vida en ertes, la d'un futur que encara som incapaços de visualitzar i, per tant, de planificar.

Alarma és la situació constant que l'Associació i el sector hem viscut aquest any i, com tothom, esperem que pari de sonar aviat. Alarma per les contínues trucades d'associats que s'han vist obligats a tancar les portes dels seus establiments. Alarma per la manca d'escolta i empatia dels nostres representants polítics. Alarma pel degoteig constant de mesures incoherents i desiguals, de país ric en un país pobre, que no han estat a l'altura de les circumstàncies. Per una banda, perquè no s'ajusten a les pèrdues i despeses a les quals els establiments del sector han de fer front, tot i tenir les portes tancades. Per altra banda, perquè s'han aplicat de forma uniforme a tot el territori, sense tenir en compte la diversitat de Catalunya i les necessitats dels negocis de cada zona, sobretot de poblacions petites del Camp de

Tarragona i les Terres de l'Ebre que s'han vist altament perjudicades pel tancament municipal. Com deia el company de junta Jeroni Castell: és com intentar parar una hemorràgia amb una tireta o com posar gasolina a un avió amb llauens de 5 litres: les mesures són poc pràctiques, molt surrealistes i totalment incoherents.

Ha sigut un 2020 d'alarma, d'alerta i de lluita constant per reclamar mesures justes, coherents i igualitàries, però també per fer pinya amb les federacions i associacions d'hostaleria d'arreu del país construint una veu única que representa a tot el sector. Aquest any l'AEHT s'ha posicionat com la veu referent a la província de Tarragona: per la feina feta, per representació, per energia, per visualització, per unió... Ja som 700 associats, 130 hotels, 75 empreses i 25 professionals de tota la província treballant dia a dia pel sector que tant estimem.

Reiterem que les conseqüències econòmiques i personals de la pandèmia han estat i segueixen sent devastadores; i la gestió que se n'ha fet des del Govern de la Generalitat, ha estat fatídica i insostenible. No ens agrada parlar de les conseqüències sobre les empreses, perquè darrere aquest mot tan impersonal hi ha famílies, projectes i il·lusions que no s'han sentit acompanyades pel Govern que teòricament els representa i defensa.

Ha estat un any de manca de comprensió i sensibilitat, de desaccord i de malestar col·lectiu que compartim amb tota la societat,

però que vivim d'una forma especialment complexa. Per una banda, perquè som un sector que mai a la seva història ha demanat res. Només ho ha fet ara, quan realment ho necessitava. Per altra banda, per la sobrecàrrega d'impediments que han tingut els nostres hotels, bars i restaurants. Sabem que la gestió de la pandèmia no és fàcil, però creiem que hi ha hagut una falta greu de planificació, d'innovació i de capacitat resoluciva: Rodes de premsa en divendres? Publicacions al DOGC en dissabtes i diumenges per aplicar el dilluns? Els restaurants han hagut d'adaptar-se a correuita i sense marge de maniobra a les restriccions amb les càmeres plenes de menjar i el personal donat d'alta sense poder treballar.

Aquesta pandèmia ha sigut un cop duríssim com no havíem viscut mai. Ha afectat als establiments, però de retruc i no amb menys força, a les famílies, als proveïdors i a moltíssima gent que viu directament o indirecta de l'hostaleria. La mala gestió pública s'ha carregat un teixit empresarial que ha costat moltíssim de construir.

Veiem com incrementa la pressió hospitalària amb la restauració tancada i al mateix temps observem atònits com a altres regions de l'Estat amb la restauració menys assenyalada i amb menys restriccions, no tenen índexs superiors als nostres. Com diem sempre, la restauració regula i és segura. Però el tancament dels establiments, ha fet que la població valori encara més la importància

que l'hostaleria té a les seves vides. Els bars, hotels i restaurants són alegria, són companyia, són cultura, són comunitat. El nostre sector és un dels principals valors del nostre destí i un potenciador del producte local, dels cellers, del paisatge, de les sobretalles i les escapades. És l'excusa que ens fa voltar, descobrir i gaudir de la nostra província, tant si la visitem com si l'habittem.

Per l'AEHT ha sigut un any molt dur, i sembla que seguirà sent-ho aquest 2021. Encara no veiem la llum, però comencem a intuir-la. S'apropa la Setmana Santa i no tenim clar si podem salvar-la. Esperem un estiu que ens apropi de nou a la normalitat i que permeti recuperar, encara que sigui lentament, els negocis dels nostres socis i de totes les persones que s'han vist afectades per les conseqüències de la crisi sanitària.

Aquest 2021 tocarà sobreviure, com hem fet sempre, per recuperar una hostaleria referent arreu del món i per reposicionar-la i fer que segueixi creixent i millorant dia a dia com ja estava fent els darrers anys. Tornem a repetir que, ara més que mai, per evitar que el vaixell s'enfonsi, necessitem seguir oberts, necessitem escolta, coherència, empatia i responsabilitat col·lectiva; necessitem rebre ajudes directes per evitar el tancament expansiu i la mort col·lectiva. Som un país hostaler i ho volem seguir sent. Tothom necessita recuperar els hotels, bars i restaurants i, en definitiva, la vida.

IL·LUSTRACIÓ: ANDREA JEREZ FERNÁNDEZ